

Esti áhítat
Csákvár, 2013. július 20.

Máté 5:11-16

Sokan a világban azért sem kötelezik el magukat Krisztus mellett, mert azt hiszik, hogy az súlyos feladatokkal, örökös kereszthordozással jár együtt; pedig micsoda tévedés ez!

Sokan azt hiszik, hogy Isten hogyan is létezne, hiszen eddig egyszer sem mutatta meg magát; pedig micsoda tévedés ez! Sokan azt gondolják, hogy elég nekik a maguk baja, még egy teher már igazán nem hiányzik; pedig micsoda tévedés ez!

Az Ige első mondata mindennek az ellenkezőjét mondja: „Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket,“...

Gazdag ember számomra az, aki szeretni tud, hiszen nem magától értetődő. Amikor pedig tudunk szeretni, akkor azt hiszem, ki lehet azt mondani, hogy boldogok vagyunk. Boldog az az ember is, aki Jézus Krisztust szereti, aki az Ő útján jár, aki vállalja a keresztek felvételét, cipelését, akinek Ő az élete alapja, aki hálát tud adni Neki mindenért, aki áldani tudja Őt, aki hinni akar és tud is Benne. Az ilyen embert megajándékozza és megáldja az Úr!

Elgondolkoztam azon, hogy engem is megáldott a Férjemmel (a szó legjobb értelmében), akitől ezt a kis szívet kaptam ajándékba, hogy tudjam azt, hogy amikor nem lehetünk együtt, akkor is tudjam és érezzem is, hogy szeret engem. És ha egy ember ilyen figyelemmel szereti a másikat, mennyivel inkább Jézus Krisztus, Akiért megéri üldöztetéseket elszenvedni, megéri gyaláztatásokat eltűrni, mert a szeretet felülemelkedik minden bántáson, minden sérülésen, minden vérző szíven, minden magányon. Boldog az ilyen ember! Ez pedig csak a Krisztus iránt érzett szeretet által érhető el! Boldog az ember, ha valami jót tehet a másik emberért, boldog, ha jót tehet Krisztusért, boldog, ha jót tehet az ellenségeért. Boldogok vagytok. Nemcsak boldogok, hanem a föld sója is.

Sótlan étel nem tudom, kinek ízlik, ki szereti. Ezek a kicsiny sószemek, szinte alig láthatóak emberi szemmel, ezek vagyunk mi magunk, vagy inkább úgy mondom, hogy ezek lehetünk mi magunk. Mindnyájunk egy kicsiny szem, egy kicsiny harcos, Krisztus embere, katonája, aki Vele hatalmas dolgokat, csodákat tud elérni. A világnak szüksége van sóra, kicsiny sószemekre, ránk, hiszen mi kaptuk az Úrtól az elhívást az Ige hirdetésének csodálatos szolgálatára, és éppen ezért rajtunk fogja az Úr számon kérni minden lépésünket és dolgunkat.

Akiben nincs meg a vágy Isten Igéje iránt, mivel lehetne akkor megsózni a földet? Kikkel? Az ilyen embert kidobálják és eltapossák. A mi feladatunk azonban, hogy hirdessük az Igét minden időben, mindenkinek.

Óriási megbízatás, áldás, feladat ez Istentől, Aki minket választott ki arra a feladatra, hogy Őt hirdessük mindenünkkel, szívünkkel, szánkkal, kezeinkkel, egész lényünkkel. Aki pedig Igét hirdet, az boldog ember. Akit az Ige hirdetéséért meggyaláznak, kigúnyolnak, igenis boldog ember.

Boldogság, föld sója és a világ világossága. Ha ezt a gyertyát most elfújnam, kinek világítana? Ha a szívünkben kialudna az égő vágy az evangélium hirdetése iránt, kinek világíthatnánk? Ha a gyűlölet győz az életünkben a szeretet felett, kinek világítanánk?

Egy gyertyának az a feladata, hogy világítson. Egy Krisztusban élő keresztyén embernek pedig, hogy hirdesse a tiszta Igét, menjen, tegyen jót a világban, segítsen, ahol és ahogy csak tud, hiszen az evangélium nem rejthető el a véka alá, mert arra rendeltetett, hogy emberek, szolgák, próféták szája által hirdettessen.

A koronája pedig ennek a három ajándéknak, a boldogságnak, a sónak és a világosságnak az, hogy az emberek lássák rajtunk, lássák az életünkön a mennyi Atyát, és Őt dicsőítsék általunk.

Szívből kívánom, hogy a szív, a só és a gyertya fénye emlékeztessen feladatainkra, szolgálataink súlyára, melyeket örömmel tudjunk elvégezni a világon bármerre élő, Krisztus Igéjére éhező emberek számára.

Teréz anya versét szeretettel ajándékozom Nektek, Mindnyájunknak, hogy még jobban meg-
erősödjön bennünk a Krisztus iránti szeretet, embertársaink és ellenségeink iránti szeretetünk.

„Adni kell, adni, mindent odaadni:
Munkát, erőt, életet,
Pénzt, ruhát és kenyeret.
Könnyet, mosolyt, simogatást,
Jó szándékot, jóakarást,
Imádságot, egészséget,
Melegséget, élő hitet.
Odaadni akárkinek,
A legelső nincstelennek.
Szeretetet adni - adni,
S érte semmit sem kívánni!“

Ámen